

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně: **Y. P.**, bytem D. t. 191/45, B., zastoupená Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25.2.2016, č. j. MV-93181-4/SO-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně brojí proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25.2.2016, č. j. MV-93181-4/SO-2014, jímž bylo zamítnuto její

odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 23.5.2014, č. j. OAM-9559-10/DP-2014.

I. Podstata věci

Ze správního spisu se podává, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny s platností od 26.6.2013 do 20.3.2014. Dne 3.3.2014 podala žalobkyně u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“), žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V průběhu správního řízení o žádosti bylo prvostupňovým správním orgánem zjištěno, že k žádosti nebyly doloženy všechny zákonem požadované náležitosti. Žalobkyně totiž nedoložila doklad o cestovním zdravotním pojištění včetně dokladu o zaplacení pojistného uvedeného v tomto dokladu a doklad prokazující úhrnný měsíční příjem rodiny.

Prvostupňový správní orgán tak výzvou ze dne 7.3.2014, č. j. OAM-9559-6/DP-2014 (dále jen „výzva“), ve smyslu § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti, k čemuž jí poskytl přiměřenou lhůtu. Ve výzvě prvostupňový správní orgán specifikoval vady žádosti a zároveň žalobkyni poučil o následcích neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě. Výzva byla žalobkyni doručena dne 14.3.2014. Současně prvostupňový správní orgán řízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu dne 7.3.2014 přerušil.

Vzhledem k tomu, že ani ve stanovené lhůtě žalobkyně neodstranila vady žádosti, bylo řízení o žádosti usnesením ze dne 23.5.2014, č. j. OAM-9559-10/DP-2014 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 25.2.2016, č. j. MV-93181-4/SO-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentace žalobkyně

Žalobkyně namítá, že žalovaná nepostupovala plně dle § 89 odst. 2 správního řádu, neboť předmětem přezkumu v odvolacím řízení není jen přezkum odvoláním napadeného vlastního rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, nýbrž i řízení před prvostupňovým správním orgánem, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované však

nevyplývá, že by se v odvolacím řízení zabývala i řízením před prvostupňovým správním orgánem, které vydání prvostupňového rozhodnutí předcházelo.

Vzhledem k uvedenému navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení.

III. Shrnutí argumentace žalované

Žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou a ve svém vyjádření k žalobě plně odkazuje na závěry obsažené v napadeném rozhodnutí.

Žalovaná tedy navrhuje žalobu zamítnout. I žalovaná setrvala na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žalobkyně v jediné žalobní námitce uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaná kromě přezkumu prvostupňového rozhodnutí zabývala i přezkumem řízením před prvostupňovým správním orgánem, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k řízení, které vydání prvostupňového rozhodnutí předcházelo, na straně 4 a 5 zabývá klasifikací vad žádosti žalobkyně, ke kterým uvádí, že šlo o „*náležitosti stanovené zákonem, jedná se o vadu podstatnou, neboť tato brání správnímu orgánu I. stupně, aby žádost posoudil z hlediska věcného, tedy aby posoudil, zda účastník řízení splňuje či nesplňuje podmínky stanovené zákonem pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.*“ Dále uvádí, že „[s]právní orgán

I. stupně postupoval v souladu s § 6 zákona č. 500/2004 Sb. a vyžádal z úřední povinnosti od účastnice řízení dotčené podklady, účastnice řízení nicméně neposkytla v průběhu řízení správnímu orgánu I. stupně potřebnou součinnost.“ K výzvě samotné pak uvádí, že „výzvu k odstranění vad žádosti ze dne 7.3.2014, č. j. OAM-9559-6/DP-2014, v níž správní orgán I. stupně specifikoval vady žádosti, vyzval účastnici řízení k jejich odstranění a zároveň účastnici řízení poučil o následcích neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě, převzala účastnice řízení dne 14.3.2014.“ V samotném závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uzavírá, že „správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když řízení o žádosti účastnice řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť účastnice řízení nepředložila požadované doklady“.

V rámci vypořádání jedné z odvolacích námitek se žalovaná vyjádřila i k vydání opravného usnesení ze dne 20.6.2014, č. j. OAM-9559-15/DP-2014, kterým podle § 70 správního řádu prvostupňový správní orgán provedl opravu prvostupňového rozhodnutí spočívající v tom, že ve výroku usnesení označení účastníka řízení „L. S., nar. „X““ opravil na „P. Y., nar. „X“; žalovaná neshledala, že by žalobkyně byla takovým postupem zkrácena na svých procesních právech.

Zdejší soud tak s ohledem na výše uvedené nemůže se žalobkyní souhlasit. Žalovaná se kromě přezkumu napadeného rozhodnutí zabývala i přezkumem správního řízení, které vydání prvostupňového rozhodnutí předcházelo. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná zrekapitulovala průběh řízení před prvostupňovým správním orgánem a k jeho postupu se s odkazem na relevantní ustanovení zákona stručně vyjádřila, přičemž postup prvostupňového správního orgánu shledala souladným s právními předpisy. Žalobkyně nadto neuvedla, v čem konkrétně spatřuje porušení § 89 odst. 2 správního řádu žalovanou, příp. jakými vadami řízení před prvostupňovým správním orgánem trpělo. Zdejší soud tak nepovažuje tuto námitku (a tím i celou žalobu) za důvodnou.

V. Závěr

Žalovaná podle zdejšího soudu aplikovala správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustila ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Soud tak neshledal uplatněný žalobní bod důvodným a nad rámec tohoto uplatněného žalobního bodu nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalované. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti, proto jí náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21.2.2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu